

Jette Hansen

Jette har siden 2011 arbejdet i Brøndby Strand Kirke, først som kirketjener, senere som Kirke- og kulturmedarbejder. Hun har i sin tid i kirken sat mange nye aktiviteter i søen.

Jette er uddannet pædagog og arbejdede fra 1978 og frem til den 1. januar 2011 på fritidshjem. Hun var glad for sit arbejde, men hun havde nedsat hørelse og følte, at det var på tide, at hun fandt noget andet.

Hun skulle ikke længere kun arbejde med børn, men ville gerne bruge de sidste år af hendes arbejdsliv på at arbejde med voksne mennesker.

Jette havde fået et tilbud fra Hvidovre kommune om at blive leder på et fritidshjem dér, men midt i det hele ringede menighedsrådets kontaktperson Kirsten Eriksen hende op og tilbød hende stillingen som kirketjener i Brøndby Strand Kirke, og Jette sagde ja med det samme.

Kirken havde inden da ikke fyldt så meget i Jettes liv. Fra sin barndom havde hun fået nogle solide kristne grundholdninger og hun kunne sit Fadervor, men nogen flittig kirkegænger havde hun ikke været.

Da Jette begyndte på arbejdet som kirketjener fik hun hurtigt sin barnetro væltet. Hendes første indtryk af forholdene i kirken var ikke det bedste. Jette havde svært ved at tro, at der kunne være så mange konflikter imellem folk i kirken, og det var virkelig en øjenåbner for hende.

Dette gjorde arbejdet lidt kompliceret for hende. Menighedsrådet var delt i to lejre. Der var de missionske, som følte sig udenfor, og der var dem, der absolut ikke var missionske. De tre præster kunne også indimellem have svært ved at enes og foretrak ofte at køre deres eget løb.

Men der var også flere positive oplevelser for Jette i hendes første tid som kirketjener. Hun fik hurtigt et godt forhold til Michael, der også var kirketjener, og til kordegn Lars Tolstrup. De tre havde det godt sammen. Der var meget arbejde til Jette, men det gjorde ikke noget med dem som kollegaer. Det var især Lars, der gjorde et godt indtryk på hende. De to fik et fantastisk forhold til hinanden og det var primært Lars, der fik hende til at beslutte sig for at blive i kirken.

Derudover lagde Jette også hurtigt mærke til, at hun havde mere frie rammer i sit arbejde som kirketjener end i det arbejde hun kom fra. Der var ingen, der spurgte hende om alt muligt eller lagde pres på hende.

Hun fik et godt forhold til Anne Gadsbøll og kunne godt lide at arrangere Fred & Frikadeller (i dag Fred & Fællesskab) sammen med hende. Ligesom hun nød at gå ned i Café Brønden om onsdagen og tale med de ældre dér.

Som noget meget vigtigt fik Jette sammen med Michael og Lars hurtigt gjort det til et fast indslag for personalet i kirken at drikke morgenkaffe og senere også at spise frokost sammen. Dette hjalp med til at løse op for den dårlige stemning, der nogle gange kunne være i kirken. Præsterne Anne Gadsbøll og indimellem også Lilian Konggaard deltog gerne i kaffedrikningen og det blev her til mange gode snakke. Dette gjorde samtidig, at Jette også fik et godt forhold til Annelise Sørensen.

Jette bemærkede, at Annelise ikke altid havde det let i sit arbejde som organist i kirken. Helt absurd synes Jette, at den såkaldte lagkagesag var. Her havde Annelise arrangeret en lille fest med fødselsdagslagkage i anledning af et jubilæum for klokkespillet i kirken. Her havde menighedsrådet krævet brugerbetaling på 30 kroner pr. person, hvilket Annelise ikke gik med til. Det kom der en del ballade ud af. Og Jette kunne notere sig at forholdet imellem dele af rådet og organisten ikke altid var det bedste.

Men bortset fra, at sådanne underlige konflikter indimellem kunne dukke op, synes Jette, at det gik fremad i arbejdet. Med tiden kom der mere struktur på hendes arbejde og hun fik større indflydelse på det, som nu f.eks. sjove ting som Kulturweekenden, hvor Jette kom til at spille en stor rolle.

Jette lagde mærke til, at man i kirken havde et fint forhold til plejehjemmet Æblehaven, men med den skurvogn for socialt udsatte på den anden side af kirken som hed Stenhuset, var der ikke rigtigt noget samarbejde. Jette foreslog på et kalendermøde, at man tog kontakt til dem, og det var præsterne og især Uffe Garde frisk på. Jette og Uffe gik derover og fik etableret nogle kontakter til dem.

Så snart, der havde været et arrangement i kirken fik Stenhuset fra nu af resterne, og Jette fik arrangeret, at kirken hver 14. dag serverede et varm måltid mad for dem, hvilket de var taknemlige for. Dette arrangement skulle blive til det, der i dag er en yderst velbesøgt Spisestue, hvor folk mødes hver anden tirsdag og spiser et måltid sammen som kirkens menighedspleje betaler for.

Kirken havde i mange år også delt julehjælp ud til værdigt trængende. Men det undrede Jette, at de bare fik pengene udbetalt, uden at der blev afholdt noget for dem i kirken.

Jette fik nu lov til at afholde julehjælpsuddelingsfest for dem op imod jul. Et arrangement, der er blevet ved lige siden.

Både Lilian Konggaard og Anne Gadsbøll havde lagt mærke til, at Jettes hjerte brændte for det sociale arbejde og de begyndte at lægge pres på menighedsrådet for at oprette en stilling til hende som Kirke- og Kulturmedarbejder.

Rådet tøvede lidt med at oprette en sådan stilling. Man havde tidligere haft Kirke- og Kulturmedarbejdere ansat i kirken, men deres rolle havde været uklar, og der havde også været en del jalousi og konflikt i den anledning, så rådet var ikke umiddelbart varme på ideen. Til sidst gav rådet sig dog og i 2014 blev Jette gjort til Kirke- og Kulturmedarbejder i Brøndby Strand Kirke.

Jette arrangerede også ferier for folkene fra Stenhuset. Søster Katrine fra Menighedsplejen Danmark havde et hus i Nordjylland som de kunne låne og kommunen sagde ja til at støtte projektet. Siden da har Jette sammen med kirkens kirkeværge Keld Jepsen hvert eneste år arrangeret ferier for Stenhusfolket.

Sammen med Nygårdskirkens Kirke- og Kulturmedarbejder Pernille fik Jette også stabled ferier for udsatte børnefamilier på benene. De skulle bruge en kvote på 6 familier for at få støtte til det projekt, og de to kirker delte kvoten imellem sig. Efter et par år kunne Nygårdskirken dog ikke deltage længere, og derfra kørte Jette projektet videre alene. Disse ferietilbud er en stor succes iblandt de børnefamilier, der ikke ellers ville havde nogen mulighed for at tage på ferie.

I det hele taget begyndte Jette hurtigt i sin tid som Kirke- og Kulturmedarbejder at føre en "åben dør"-politik overfor alle de socialt udsatte i sognet. Her er der over årene blevet skabt en masse relationer til folk, der ellers sjældent ville komme i kontakt med kirken.

Rigtigt mange har i tidens løb fået hjælp af Jette til at løse deres problemer, digitale problemer eller problemer i forhold til det offentlige. Frustrationerne med det offentlige bureaukrati og processen med at blive kastet fra sagsbehandler til sagsbehandler og slås med dem gør, at mange ofte har søgt hjælp hos Jette. Og det som Jette ikke selv kan finde ud af, kan hun altid ringe rundt og finde svar på.

Det er også resulteret i en kontakt til kriminalforsorgen og i at dømte med fodlænke har kunne stå deres tid igennem ved at arbejde i kirken. Det er også blevet til praktik- og resourceforløb i Brøndby Strand Kirke for mange mennesker fra jobcenteret. Dette sker i samarbejde med Elisabeth Krarup de Medeiros.

Menighedsrådet har igennem alle årene set med venlige øjne på de mange projekter, som Jette har sat i søen. Projekter, der alle har været med til at skabe fornyet aktivitet i kirken. Rådet og præsterne har givet Jette frit spil hele vejen igennem. At hendes eksmand Keld blev kirkeværge i kirken kort tid efter, at Jette kom til, og senere kom i menighedsrådet, har kun været en hjælp for hende. Hun har

kendt Keld siden de var unge og han har været en god samarbejdspartner i flere af Jettes projekter, selv om hun selvfølgelig må indrømme, at de to godt indimellem kan lyde som et ældre ægtepar.

Jette er også glad for, hvor velfungerende arbejdet i kirkens personalegruppe er blevet. Forholdet til præsterne Michael, Peter og Elisabeth er godt og Jette arbejder tæt sammen med dem alle tre.

Arbejdets frie rammer har gjort, at Jette ikke er kørt træt i det, hvilket ofte sker for sagsbehandlere indenfor det offentlige. I det kirkelige arbejde er der langt færre regler og dokumentationskrav, hvilket Jette har følt, har været en stor lettelse i hendes arbejde.

Jette understreger, hvor vigtigt det kan være for de socialt dårligst stillede, at de har et sted, der også kan rumme dem, hvor de kan få et kram og hvor de mennesker, de møder, ikke hele tiden bliver skiftet ud, men er de samme også i morgen. At nogle af de frivillige så kan blive rystet over nogle af de skæbner, der dukker op for at fejre juleaften sammen med Jette i kirken, er i den sammenhæng en lille pris at betale.

Jette har utrolig glad og taknemlig for sine år i Brøndby Strand Kirke, for de mange mennesker hun har mødt i den tid og for de mange sjove og dejlige stunder, hun har haft i kirken. Det har været en stor gave for hende på den måde både at kunne arbejde med unge og gamle, men mennesker i alle aldre.

Til næste år (2025) er det på tide for Jette at sige stop. Der vil hun havde været i Brøndby Strand Kirke i 14 år. Hun vil ikke derefter påtage sig mere arbejde i kirken, men vil nøjes med at dukke op til den årlige julestue m.m. ligesom Lars i årene efter sine pensionering har gjort det. Hun vil heller ikke stå i vejen for den nye Kirke- og Kulturmedarbejder, der kommer i stedet. Vedkommende må selv finde sin egen måde at fylde rollen ud på.

Tiden i Brøndby Strand Kirke fylder hende med taknemlighed, men sådan har alting sin tid. Jette har altid haft svært ved at sige nej, hvad angår arbejdet i kirken, for hun holder af det. Men nu er det ved at være nok, og hun har også en familie og et liv udenfor Brøndby Strand Kirke.

Jette Steen Hansen